



La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa (Mt 2,10)

Romà Casanova, bisbe de Vic



Aquells mags vinguts d'Orient són uns dels protagonistes de la festa de l'Epifania; encara que el protagonista és Jesús, perquè és l'estrella que seguien els mags la que indicava el seu naixement; i, arran del trobament amb ell, *la seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa*. Per aquesta raó també en la festa de l'Epifania els protagonistes, en la nostra cultura, són els nens, amb tota la màgia dels regals del dia dels Reis.

Els mags d'Orient són per a nosaltres imatge de la humanitat, que cerca quelcom més que la simple realitat de fer i pensar el que sempre s'ha fet i s'ha dit. Som en un temps de recerca de sentit. Són moltes les persones que, després d'una època de vivència de realitats diverses, experimenten en el seu cor un buit; una manca del sentit profund de la vida. No n'hi ha prou amb viure. Necessitem saber per què i per a què vivim. Sense la recerca de sentit, la vida humana resta en una perplexitat que es va arrecerant en el cor i l'arriba a ferir profundament.

Experimentar la buidor en el cor no és pas cap malaltia ni cap realitat estranya a l'ésser humà. Sentir aquesta experiència és semblant a la de tenir set. És natural de tenir set, perquè el nostre cos necessita l'aigua per a poder viure. També experimentar buidor en el cor significa

que el nostre cor té set de quelcom que encara no hem abastat. Vull recordar aquell pensament de Mn. Cinto Verdaguer: «Lo cor de l'home és una mar: / tot l'univers no l'ompliria.»

Aquells mags d'Orient eren cercadors de sentit. La seva set de saviesa profunda els fa veure aquell estel que s'ha encès en el firmament del cel; però, encara més, en el seu cor. I passen de cercadors a pelegrins: segueixen el camí que els indica l'estel per a arribar fins aquell que, tot i no conèixer-lo, sabien que era el qui donaria sentit a la seva recerca i al seu camí. I ells cercaren, caminaren i trobaren. I, com a fruit de la seva trobada, l'alegria va fer niu en el seu cor.

Els Mags d'Orient passaren de cercadors a pelegrins

En aquests temps de foscor i desesperança, els mags ens diuen que no hem de fer callar el nostre cor; hem de deixar que ens guïï per camins de veritat i d'amor, perquè hi ha Algú que pot assaciar el nostre cor, donant-li el sentit de la vida. «L'alegria de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús» (Francesc, *Evangelii gaudium*, 1).

